

מלחמת המזרע והישימון

written by משה גוטמן | 01.05.2025

"שירפו אותם כפי ששרפו את לבבות תושבי עזה. אלוהים, הפוך את העולם הזה לגיהנום עבור היהודים. שרוף את ליבם, בתייהם, מקומותיהם, וכל דבר" [1] ערוץ 'סוואט' [2] אל מועייר' בטלגרם

9.4K עוקבים, 30.04.25

"מידבור" היא תופעת אקלים שבה נסוגים החי והצומח, והירוק שבעיניים מפנה את מקומו למדבר הצחיח. אדמות פוריות הופכות לשממה ומפסיקות לשרת את האדם. התופעה נפוצה בעיקר באזורי סף-מדבר [3] בין המדבר לארץ הנושבת.

אלא שזו אינה תופעת טבע גרידא, אלא מעשה ידי אדם. בראשית המאה הקודמת הייתה ישראל מדברית ברובה. הציונות שמה לה למטרה להפריח את השממה. כך נוסדה קק"ל, והקופסה הכחולה הפכה לכלי חינוכי בכל בית. באמצעותה ניטעו יערות, נשטפו עשרות אלפי דונמים של אדמה מליחה, והוקמו יישובים בנגב, בערבה, במדבר יהודה ובמרחבי הארץ כולה. ציונות במיטבה.

כך מתאר חורחה גרסיה גרנדוס, נציג גואטמלה בוועדת אונסקו"פ מטעם האו"ם ב-1947, בספרו "כך נולדה מדינת ישראל", את ביקור הוועדה בקיבוץ רביבים שבנגב:

"כשחצינו את חולות המדבר לא ראינו דבר בעל ערך באדמה הצחיחה הזו. אך לפתע נפרש לנגד עינינו מרבד ירוק של עשב ושיחים. גני ירק שופעים אבטיחים, קישואים ועגבניות".

דוד הורוביץ, קצין הקישור לוועדה, הוסיף: "שרב כבד ומחניק שרר, והאי המוריק של רביבים וברכת המים שבלבו [4] היו ממש מחזה מחיה נפשות. יום שלם חצינו את מרחבי הנגב המאובק, ולפתע נגלו לעינינו גבעות מוריקות, מטעים, חצירים, ומעל הכול [5] מים".

גם פרופ' רייפנברג, בספרו הקלאסי "מלחמת המזרע והישימון" (1950), מתאר את הקרב בין ההתיישבות לבין המדבר [6] בין הציוויליזציה, שביטויה הוא החקלאות, לבין הישימון המנסה לספח אליו עוד ועוד שטחים. גישת "במקום שבו תעבור המחרשה [7] שם יעבור גבולנו" נולדה מתוך אותו חזון.

והנה, 77 שנים אחרי, בוטלו טקסי יום העצמאות בגלל סופות אש אדירות [8] לא אסון טבע, לא שינוי אקלים [9] אלא פיגועי אש מכוונים. מפת הדליקות מאמש מצביעה בבירור על הצתות, כפי שאישר גם נציג כבאות והצלה.

ברשתות החברתיות, ובעיקר בערוצי טלגרם ביהודה ושומרון ובעזה, הופצו כרזות הסתה ברורות. בערוץ 'שכם החדשות', עם מעל ל-500,000 עוקבים, פורסמו קריאות "להפוך לציונים את הלילה

שלהם ליום בוער". גולשים חיפשו שם חומרים להצתת בלונים. מגמה דומה ניכרת גם בערוצים פלסטיניים נוספים.

עשרות אלפי דונמים עלו באש עד כה [2] יערות, חקלאות, ריאות ירוקות. ישראל, נציגת המזרע בעולם הישימון של המזרח התיכון, ספגה פגיעה קשה.

ובכל זאת [2] התקשורת הרשמית כמעט ואינה מזכירה את זהות החשודים. המשטרה נמנעת מלחשוף פרטים. רק עמית סגל, בערוץ הטלגרם שלו, דיווח על מגזרם של החשודים.

רבות מהשריפות הפוקדות את ישראל בקיץ הן תוצאה של טרור לאומני [2] "טרור-אש" לכל דבר, אשר מדינת ישראל מתעקשת להכחיש שוב ושוב. במקום להודות באמת, מציפים אותנו בסיפורים על "תופעות טבע" ועל "אקלים קיצוני". מעניין איך זה שתופעות כאלה אינן מתרחשות דווקא ביהודה ושומרון או ביישובים ערביים.

אם חפצי חיים אנו [2] ביום העצמאות ה-77 של מדינת ישראל, ובצלו של ה-7 באוקטובר [2] הגיע הזמן לפקוח עיניים. הצתות הן לא אסון טבע. טרור הוא טרור [2] גם אם הוא מצטלם פחות דרמטית, גם אם הוא מתחיל בגפרור ונגמר בהרס כפרים, פגיעה בחקלאות, סכנת חיים ומצב חירום לאומי.

השב"כ הודיע כי יחקור את השריפות. רק אמש. אחרי שנים של הצתות. היכן היה עד עכשיו? האם ימוצה הדין עם המסיתים ברשתות? ספק.

את ההרים החרוכים, את ילדי בתי הספר שיישארו בלי טיול שנתי, ואת החקלאים שעמלם עלה בעשן [2] כל אלה מעניינת רק התוצאה: האם בשנה הבאה הכול יישאר כפי שהיה? או שמא נקום סוף-סוף, והציונות, שהתעוררה בבת אחת באוקטובר 2023, תעמוד גם כאן [2] מול מבקשי רעתה, מול שליחי הישימון.